

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 634. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868527536/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Heine, der ikke var streng men vittig, skrev det uforlignelige Digt om Dingelstedts *Forhofvæderi*, som begynder:

Forværrer sig ikke din Sjæl og din Stil,
skal jeg hilse hvad Pokker du gør med et Smil.
Min Ven, jeg skal aldrig dig dømme med Galde.
selv om jeg dig maatte Hr. Hofraad kalde.

Dette Digt indeholder den vemodigste Forstaaelse af Dingelstedts Handling og den bitreste Foragt for det Publikum, Dingelstedt ligesom han henvendte sig til.

Den, der søger et skarpt og træffende Billede af Dingelstedts aandelige Personlighed, bør sammenholde den i en vittig og malende Prosa givne Skildring af hans Levned, som har til Titel *Münchener Bilderbuch*, med den Digtkrans, der bærer Navnet *Ein Roman*. Denne indeholder langt mere af hans dybeste Væsen end hans tidlige Ungdoms Vers. Han havde ligefuldt tidlig kendt den blandede Følelse af Tiltrækning til den fornemme Verden og Ringeagt for den. I Digtet *Krähwinkel* hed det om dette Selskab:

De lyver, de strides og kives; de hader hverandre til Blodet.
Naar ikke til Mord de drives, er det kun, for de savner Modet.
De vilde gerne, men drister sig ej; det kalder de Pligtens Lænke.
De som *kan* tænke, dem frister det ej; de fleste *kan* ikke tænke.

Nu skildrer han en Lidenskab i den fine Verden. Fortælleren træffer paa et stort Bal i England en Dame fra de indiske Kolonier af hinduisk Blod, men helt europæisk; aandsbestøttet med ham, forstømt som han og kold og træt. Imellem dem blusser en Kærlighedsforstaaelse op:

Vi klamred os, halvt vel for Tidsfordriv
og halvt fortvivlet, til hinanden fast,
hun, en fortabt, men nu som nyfødt Viv,
jeg, nyfødt Mand, skent Haabet for mig brast.

Ordet «Tidsfordriv» er en Kende for slapt, som Ordet «fortvivlet» en Afskygning for stærkt. Der er tysk Barnagtighed i denne altfor stærke Betoning af Lapsriet og Tungsindigheden. Det sikre er imidlertid, at en Lidenskab opstaar. Og Romanen følger hed og vild, mere Vellyst end Elskov: Kærlighedsnætter,